

den Afstemning, som fandt Sted under Finantslovens 3die Behandling, saaledes, at man ikke vilde gaa den Vej, som det foreslaaede Lovforslag anviser, men vilde samtykke i, at den fornødne Pengebevilling for Fremtiden udrededes, saalænge der overhovedet var Spørgsmaal om Lønningstillæg og kongelige Skuespillere, og efter denne min Opfattelse kan jeg ikke være med til at fremme det foreliggende Lovforslag. Forsaavidt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, idet han i Dvrigt syntes tilbøielig til at tage Lovforslaget tilbage, dog undlod det, fordi han ansaa denne Sag for gunstig til at fremkalde en Debat om forskjellige mere eller mindre interessante statsretlige Spørgsmaal, vil jeg for mit Vedkommende ikke følge hans Opfordring om at deltage deri; thi her ere vi jo en Del af den lovgivende Magt og ikke en Diskussionsforening, og jeg finder ikke, at det er rigtigt, at man her diskuterer andre Spørgsmaal end dem, der foreligge praktisk. Jeg kan t. Ex. ikke finde det ganske heldigt, naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) her anstillede en Undersøgelse om, hvorledes det vilde gaa, hvis Thinget havde negtet det Beløb, som Højesteretsdommen lød paa, og udhevede, at der i saa Tilfælde jo vilde foreligge en Konflikt. Naaget jeg i Dvrigt for mit Vedkommende ikke har noget Bæsentligt at indvende imod de Bemærkninger, der ere blevne gjorte gjældende navnlig af den ærede første Tale om Finantsloven og forskjellige andre Spørgsmaal, vil jeg altsaa ikke finde det rigtigt at deltage i Forhandlingen derom, og jeg vil ligeledes anse det for rigtigt at minde om, hvad der under den foregaaende Sag blev bemærket, nemlig at der i Tausshed ikke ligger et Samtykke.

S. A. Hansen: Hvad den ærede Folke-thingmand, der sidst satte sig, sagde, var jo aldeles det Samme, som jeg sagde, nemlig, at da Konflikten ikke foreligger, vilde jeg ikke indlade mig derpaa, men at det var lidsnot, naar den kom til at foreligge — det var mine

Ord —, og det glæder mig, at vi, naaget vi i Dvrigt ere uenige, dog ere enige heri. Det ærede Medlem sagde, at han opfattede Thingets Vedtagelse af denne Bevilling paa Finantsloven som en Tiljensegivelse af, at Thinget vedvarende vilde gaa frem paa samme Maade. Jeg kan naturligvis ikke modsig det ærede Medlem, naar han siger, hvorledes han opfatter Sagen, men jeg skulde tro, at der er meget saa Medlemmer her i Thinget, der have opfattet den paa samme Maade. Jeg kan sige, at jeg har opfattet den paa en helt anden Maade. Dette Forslag forelaa, som det ærede Medlem ogsaa meget rigtig omtalte, paa samme Tid som Forslaget om Bevillingen paa Finantsloven, og der var megen Harmoni om, at man ikke vilde fremkalde Konflikter paa dette Punkt; derfor blev Bevillingen givet paa Finantsloven for eet Aar, ved Siden af, at man vilde bidrage, hvad man kunde, for at fremme det Lovforslag, som man vilde søge fremmet; dert var der, synes det mig, god Mening. Hvorledes det ærede Medlem, der i en Række af Aar har været Medlem af Finantsudvalget, kan mene, at det derved, at der bevilges en vis Sum paa Finantsloven for et enkelt Aar, kan siges, at man ogsaa skal bevilge det for Fremtiden, kan jeg ikke forstaa; thi der staar slet ikke paa Finantsloven, at man ogsaa vil bevilge for Fremtiden. Vi have jo endogsaa andre Punkter paa Finantsloven, hvor det hedder, at der bevilges dette eller hint paa 5 Aar, og det ærede Medlem maa jo vide, at naaget dette staar der, kan det ikke i mindste Maade binde den Nøgtsdag, der skal behandle Finantsloven for det næste Aar. Dette maa det ærede Medlem vide, og jeg tror ikke, at Nogen kan modsig det; men naar en Bevilling i Finantsloven, hvorved det staar anført, at en lignende Sum bevilges for 5 Aar, ikke kan være bindende for den følgende Nøgtsdag, og ikke kan være gjældende udover det paagjældende Finantsaar, saa maa jo en saadan enkelt Bevilling paa eet Aars Finantslov jo være endnu være meget mindre